meije eddimält omme silmi piddime käändma; tallo langa olliwa kik tõine tõise kõrwal nink teiwa rõmo silmile nink sõamelle. Üts põld olli jämme katteõlatse keswa, — tõine Türgi-kara, kolmas linna, neljas kartohwlide al, mes üttelaijun õlin mahhapantu, lihhawaste kaswen mustetiwa nink walge hääl midega kattetu olliwa, ni et maad lähbi es paista. Neide põlde kõrwal olliwa kats ristik-haina mood, minkist üts rõa nurmes olli künnetu nink äestedu, tõine pakso ristik-haina al tõise niitmisse tarwis hoijetu. Meije es wõi omma immespannemist nink rõmo peta; meije wõttime perremehhe käest kinni, temma näggi neid rõmo-pissarid, mes meije silmist josiwa; ka temma silmi tulli wessi. Meije kaijeme waiklikkult tõine tõise päle; ent eggaüts meist möist tõise mõttid ärra. Kui meije nüüd tähhelepannemisse nink rõõmsa melega se armsa perremehhe ellamisse ollime ärrakaenu, lassime taggasi (koddo-) minnen hennele juttustada, kuis temma se mõtte päle olli tulnu, omma majapiddamist sel parrembal wisil körda säda. Temma juttust meile, mes teije siin kulete. Minno essa olli ussin nink kokkohoitja perremees. Jummal olli tälle paljo latsi andnu nink temma teggi ammak omma körge wannausseni meijega wõito tõõd. Mehhilaste piddaminne, hummalide soetaminne nink tõpra kaswataminne läts täl häste korda; sellega saat temma hennele hääd rahha, mes hainu nink õlgi (nappu) ostmisses saije pru-

gitus; sest tulli sis, et temma eggal ajastajal omma nurme ülle nink ülle wõisse wäitada nink rohkeste põima. Enne temma õnnist surma olliwa minno sõssara mehhele- nink ni majast wälja lännu nink ka mõnni welli olli omma majapiddamist muijale assutanu; minnul es olle sis sedda tõ-jõudo, mes minno essal olli olnu; minna piddi ka omme wellile nink sõssarille neide perrandusse-jao kätteandma; minno karri nink ka tõ-ellajide arw olli sest wähhamb. Päle se johtuwa minnule mõnne wäikesse õnnetusse nink karristusse; sest olli sis minnul, minno naisel nink latsil kige tõ nink hole man wäga rasse lähbi sada; kige ennambaste teggi se assi mulle murret, et põllo wäitaminne kawwete es küni nink häddast pool nurme saije wäitadus; sest teije tijate jo essi, et meije põllo-piddamissen, kos kolm nurme om, kassin jõud om kessa-nurme ülle nink ülle wäitada, kui mitte rohkeste hainamaad ei olle, ehk kui hainu nink õlgi ei wõi osta, nink et kui sedda ei kõhta sata, nurme aiga mõda lahjas läwa. Se luggu tulli ka minnule. Kurba sõame nink murrega piddi minna magazinist wõlgo wõtma, mes minno essa eal es olle tennu. Ka minno hä herrale es jä minno majapiddamisse sandisminneminne teedmata. Temma tulli minno kaema nink könnel minnoga minno ellamissest. Temma küsse: melles ei säe sinna omma majapiddamist se hä eenkirja perra, mes minna omma mõisapiddamissen anna? Kas

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1841, lk. 20